

5^e Club E31 Internationaal Weekendmeeting 16 t/m 19 september 2010:

(door: Dick Baars)

Eindelijk was het dan zover, de 5^e internationale weekendmeeting georganiseerd door onze club kon beginnen. Voor diegene die rustig vrijdag aan de rit willen beginnen hebben wij Hotel de Smittenberg in het dorpje Beekbergen onder de rook van Apeldoorn uitgekozen, die op ca. 20 kilometer van het startpunt gelokaliseerd is.

Donderdag de 16e arriveerden dus de eerste deelnemers uit zowel Frankrijk, Noorwegen als Nederland in het hotel, de organisatie was ook aanwezig, wij hebben er dus een leuke avond van gemaakt.

Vrijdag 17 september was de langste rit, zo'n 150 kilometer.

Om 10.00 uur was het vertrek vanaf de parkeerplaats in Beekbergen gepland, maar bij aankomst bleek de meerderheid reeds te zijn vertrokken, taalproblemen? Wij weten het nog steeds niet, maar we hadden het programmaboekje toch in Engels, Frans en Nederlands uitgedraaid, wie zal het zeggen.

Ontmoetingsplaats was de parkeerplaats bij het Postillon Hotel in Arnhem.

Daar voegden zich nog drie auto's bij het gezelschap die vanuit Beekbergen hiernaar toe reden. Om 11.00 uur vertrek vanaf de parkeerplaats, waarbij wij via Arnhem-Centrum de Rijn gingen volgen en verschillende bezienswaardigheden zullen aandoen. We moesten wel deels door het drukke centrum

rijden, best spannend dus, maar met de meegenomen walkietalkies lukte het prima, we kwamen dus zonder oponthoud op de oude Rijndijk terecht.

Na een korte rit langs de Rijn en zijn uiterwaarden komen wij bij het Stuweiland Driel in de Rijn aan, deze waterwerken gaan wij uitgebreid bekijken en de eerste fotoshoot is een feit. (zie vervolg)

Na de bezichtiging rijden we naar eerst naar het dorp en daarna naar het Kasteel Doorwerth, waar gelegenheid is om deze binnen en buiten te bezoeken, Enkele wetenswaardigheden; Het dorp ligt dichtbij en op een stuwwal langs de Rijn, welke gevormd is in de laatste ijstijd. De stuwwal is de zuidelijke grens van de Veluwe. Doorwerth ligt voornamelijk in de bossen. Doordat bebouwing en bos elkaar afwisselen, zijn deze bossen bepalend voor de identiteit van deze plaats. Het dal van de Seelbeek bij Doorwerth is al bewoond sinds de prehistorie. De geschiedenis van het huidige Doorwerth begint echter in de Middeleeuwen toen eerst de Hunnenschans, een vroeg middeleeuwse rondburcht, en later Kasteel Doorwerth werden gebouwd. Het dorp Doorwerth is vernoemd naar de Heerlijkheid Dorenweerd die rondom het kasteel lag. Het dorp was de nederzetting waar het personeel van Kasteel Doorwerth woonde, alsmede een aantal pachters die land of tolrecht pachtten van de heren van Doorwerth. Destijds lag het dorp in de nabijheid van Kasteel Doorwerth rondom de Fontallee. De Fonteinallee, die precies loopt over de grens van de Veluwe en het rivierengebied, maakte vroeger een belangrijke route tussen Oosterbeek en Wageningen. De meeste gebouwen van het oude dorp, behalve het tolhuisje bij Heveadorp, zijn bij de slag om Arnhem verloren gegaan. Het kasteel wordt voor het eerst genoemd in 1260, toen het door de heer van Vianen werd belegerd en in brand gestoken. Dit was vermoedelijk een straf, opgelegd door de Graaf van Gelre, om korte metten te maken met de roofzuchtige praktijken van burchtheer Berend van Dorenweerd. Gedurende de daaropvolgende 20 jaar heeft de toenmalige burchtheer (Berend van Dorenweerd of diens zoon, Hendric) de burcht weer hersteld. (Andere bronnen spreken van de stichting alhier van een waterburcht door Hendric van Dorenweerd omstreeks 1280).

Op de parkeerplaats aangekomen kwam Antonin uit Frankrijk zich bij het gezelschap voegen!

Sommigen bezochten het kasteel of de omgeving, anderen deden zich tegoed aan koffie met warme appelgebak of iets dergelijk, maar om 13.45 werd er weer vertrokken.

We
vervolgen de
route langs
Renkum en
de
universiteit-
stad
Wageningen
naar Rhenen
via de
Grebbeberg
doen we het
historische
centrum aan
waar de
lunch is
gepland,
aansluitend
bezoeken wij
de 15^e
eeuwse
Cunera-kerk
waar wij een
rondleiding
krijgen en de
82 meter

hoge kerktoeren beklimmen met uitzicht tot aan Den Bosch, Nijmegen en Utrecht.

De Grebbeberg in Rhenen, in de Nederlandse provincie Utrecht, is een 52 meter hoge heuvel die de zuidoostelijke punt vormt van de Utrechtse Heuvelrug, een stuwwal.

Door zijn strategische ligging met zicht op de Nederrijn en op de Betuwe is deze heuvel historisch van groot belang. In de 18e eeuw werd vanaf hier de Grebbelinie aangelegd.

De naam Grebbeberg is afgeleid van de Bisschop Davidsgrift of Grebbe, een historisch kanaal en voorloper van het Valleikanaal dat aan de voet van de Grebbeberg uitkwam in de Nederrijn.

De Grebbeberg is vooral bekend door de Slag om de Grebbeberg in mei 1940. Hieraan herinnert de erebegraafplaats waar nu alleen Nederlandse militairen begraven liggen. Het noordelijk deel van de Grebbeberg heet Laarsenberg. Archeologisch onderzoek heeft aangetoond dat de Grebbeberg reeds 2000 v.Chr. fortificaties had.

De ringwal met een droge gracht, de zogenaamde Heimenberg, stamt vermoedelijk uit de zevende eeuw na Christus en werd meerdere malen in ere hersteld.

De oorspronkelijke functie is niet duidelijk; het kan om een verdedigingswerk van de Friezen tegen de Franken gaan, maar ook andersom. Het is verder bekend dat Frederik V van de Palts op een plateau boven de Rijn, de zogenaamde Koningstafel, jachtfeesten gehouden heeft.

De Grebbeberg was oorspronkelijk bedekt met plantages van eikenhakhout. Aangezien ze die bestemming verloren heeft zich een opgaand eikenbos kunnen ontwikkelen. In 2002 is de Grebbeberg verbonden met het natuurgebied Blauwe Kamer in de uiterwaarden.

De lunch werd geserveerd in Pannenkoekenhuis "De Grebbeberg" te Rhenen.

Deze bestond uit soep, een pannenkoek met 3 verschillende ingrediënten, ijs, koffie en drankjes.

Dan bezoeken we de Cunera kerktoren met een gids(deze doet in het Engels de rondleiding) van 16.00 tot 17.00 uur.

De Cunera legende; Cunera (een prinses uit het huis van Tudor) en haar nicht Ursula gaan met (11.000) "maagden" op bedevaart naar Rome. Op de terugreis via de Rijn worden ze bij Keulen overvallen door woeste Hunnen, onder leiding van Atilla. Alleen Cunera overleeft de overval, omdat ze gered wordt door een Frankische koning.

Deze neemt haar mee naar Rhenen, waar hij zijn hoeve heeft. Cunera wordt als dienstmeisje in de huishouding opgenomen en gaat naast haar taken ook armen en zieken verzorgen en begint met de kerstening van de heidense

Franken. Zij wordt alom geliefd en de koning vert:rouwt haar zelfs de sleutels van de voorraadschuren toe, welke een symbool zijn van de huiselijke macht van de echtgenote. De vrouw van de koning wordt dan ook jaloers en wurgt Cunera.

De moord komt echter uit door een wonder in de paardenstal. De koningin wordt verbannen, laat zich van de Grebbeberg vallen en breekt haar nek. De koning bekeert zich tot het christendom.

Omstreeks 1500: Rhenen was als grensstad van het Sticht Utrecht in 1481, 1483 en 1499 betrokken in de gevechten tussen de Bisschop van Utrecht en zijn vijanden. De stad werd in 1499 ingenomen en geplunderd door de Grote Garde, huursoldaten in dienst van de Hertog van Kleef. De troepen zouden zich hebben teruggetrokken toen een plunderaar "door mirakel" onder een grafzerk in de Sint Cunera kerk werd bedolven. ' Zo wordt de gebeurtenis in het Mirakelboek van Sint Cunera beschreven: in werkelijkheid schijnen de soldaten naar de Bisschop te zijn overgelopen omdat de hertog van Kleef de soldij niet meer kon betalen. Vervolg wonder: Achter de poort poogt een soldaat een burger te doorsteken. Dit mislukte doordat zijn mes kromtrok, een wonder dat in 1481 zou hebben plaatsgevonden. Rondom de schrijn van Sint Cunera knielen krijgslieden tot inkeer gekomen door het mirakel van de door de grafzerk .De markt van Rhenen en de Cuneratoren (ca. 1745), de kerk nu en een imposant deel van het interieur: dit is het fraaie oksaal in renaissancestijl van rond 1550. Het is één van de weinige bewaard gebleven oksalen in Nederland. Het is versierd met allegorische voorstellingen van de drie hoofddeugden geloof, hoop en liefde. Een deel van het figuratieve beeldhouwwerk is verdwenen. In het koor bevinden zich gesneden koorbanken uit 1570. De kerktoeren wordt bedwongen, het uitzicht is adembenemend, de moeite van de bijna 300 treden waard dus!

Wij vervolgen de route met vele mooie kastelen en andere zaken richting Amerongen, met nog steeds de Rijn aan onze linkerkant en net voor wij Amerongen uitrijden komen na de kerk het Kasteel Amerongen tegen aan de linkerhand.

Amerongen kent een lange geschiedenis die teruggaat naar 1286. Vanaf 1557 is die verbonden met de familie Van Reede en de familie Bentinck. De families zijn bovendien nauw met elkaar verweven. Beide families speelden op politiek en militair gebied een belangrijke rol in de Nederlandse geschiedenis.

Dan rijden we langs de ruïnes van Kasteel Wijk bij Duurstede. (Door en langs Wijk bij Duurstede stromen de rivieren Nederrijn, Lek, Kromme Rijn en het Amsterdam-Rijnkanaal. De geschiedenis van het kasteel gaat terug tot de vroege 13e eeuw toen de graaf van Bentheim een versterkt huis, gelegen nabij de plek waar vroeger Dorestad lag, in leen gaf aan het geslacht van Abcoude.)

Dan komen we door een zeer kasteelrijk gebied, we kunnen de meeste kastelen al rijdend kunnen bewonderen, te beginnen met (Links van de weg) Kasteel Groenesteijn, dan aan de rechterkant Kasteel Sandenburg, dan links, Kasteel Wallenburg, nogmaals links Kasteel Lunenburg, dan het volgende kasteel: Kasteel Hindersteijn, vervolgens aan de linkerkant komt dan Kasteel Weerdensteijn, dan krijgen we aan de rechterhand Kasteel Leeuwenburgh en in de verte is dan nog Kasteel Harderbroek, vervolgens Kasteel Sterkenburg aan de linkerzijde en als laatste hebben we dan nog aan de linkerzijde Kasteel Beverweerd. Beverweerd is een van oorsprong 13e-eeuws kasteel, dat zich op een eilandje langs de Kromme Rijn bij het dorp Werkhoven bevindt. Het kasteel is omgeven door aangelegde tuinen, waarbij de Kromme Rijn zelf een belangrijke landschappelijke rol speelt. Het kasteel is niet toegankelijk voor publiek. In de omliggende tuinen kan gewandeld worden, wat een goed uitzicht op het kasteel en de Kromme Rijn biedt. Een uitzonderlijk gebied dus met zoveel kastelen op een rij.

We hebben toestemming gekregen voor een fotoshoot bij het kasteel, dan volgen dus hier de plaatjes:

We nemen voor het laatste deel de snelweg naar Hotel Atlantic in Kijkduin waar wij het hotel direct aan het strand hebben.

De eerste tegenslag doet zich voor; ernstig ongeval bij knooppunt de Gouwe, we moeten dus een alternatieve route gaan nemen op de kleine weggetjes en dus het eerste uur vertraging is daar! Maar dat is niet alles, in Den Haag rijden wij in een politiefuik en alle 10 auto's gaan voor de "full-mounty", alles gecontroleerd, alcoholtest, enz., enz., dus grote hilariteit, vooral de buitenlandse gasten vinden het helemaal te gek, helaas hebben we nog geen foto's gehad, maar we komen in ons volgende nummer hier nog wel op terug! Het diner werd dus nog verder verlaat (rond 22.00 uur dus) en het vervolgprogramma viel in duigen, maar de deelnemers vonden het niet geplande en gratis gebodene veel leuker. ... Het werd nog laat dus, er was veel na te praten onder het genot van drankjes.

Zaterdag 18 september:

Vertrek vanaf het hotel is om 10.00 uur, de rit gaat naar Delft (15 minuten rijden) waar wij onze auto's parkeren bij de Universiteit en worden daar opgehaald met de rondvaartboot om een complete rondleiding van Delft te krijgen.

Dave nam de leiding van de stoet over (nu 14 auto's) en we werden veilig door Den Haag geloodst.

We starten bij de fabriek "de Porceleynse Fles" (waar het beroemde Delftsblauw al eeuwen wordt gemaakt). Dan varen we door alle grachten en kanalen van Delft waar onze kapitein uitvoerig verteld over de bezienswaardigheden.

Voor koffie en thee is gezorgd en de stemming kwam er goed in, het zonnetje liet zich behoorlijk gelden en je zou kunnen zeggen dat het zelf warm begon te worden.

Na een klein uurtje werden we weer bij de Porceleynse Fles afgezet, daar was het vervolg van de excursie; een rondleiding met een medewerker van de fabriek die ons alles liet zien waar deze porseleinfabriek door alle eeuwen door beroemd was geworden, zeer interessant (helaas niet de prijzen voor het aanwezige moois of je moet een liefhebber zijn)

De Koninklijke Porceleyne Fles is de enig overgebleven van de ca. 32 aardewerkfabrieken die zich omstreeks het midden van de 17e eeuw in Delft e.o. bevonden.

Zowel binnen als buiten was te zien wat men produceerde, dus niet alleen de bekende bordjes en vazen, maar op allerlei gebieden werd porselein ingezet.

De lunch was gepland in de binnenstad in restaurant "De gouden koets". Wij werden dan ook per bus naar het restaurant gebracht(al duurde het even voor onze bus er was, maar we konden niet klagen, want wij waren zelf een half uur te laat begonnen aan de excursie). Hier was ook de opstapplaats voor de boottocht terug naar de auto's.

Dan was er tijd in het centrum van Delft om naar eigen keuze bijvoorbeeld een bezoek aan het graf van Willem van Oranje te brengen, de diverse historische plekken of een terrasje te bezoeken, er was tevens kermis, etc.

De rondvaartboot bracht ons weer naar de parkeerplaats om plm. 15.30 uur. Weer terug in het hotel was er tijd is voor een strandwandeling, terrasje, motorkapgesprekken, etc. en natuurlijk een fotoshoot voor het hotel(er zijn verscheidene foto's gemaakt met verschillende auto's ontbrekend, we komen hier nog op terug in ons volgende nummer).

Dan was er is een uitgebreide 3-gangen diner in het hotel geregeld om 19.30 uur en aansluitend hadden wij nog een dropping met prijzen geregeld.

Bij het ter perse gaan van dit nummer waren de foto's nog niet bij ons binnen, **wordt vervolgd dus!** En het werd weer een latertje in de bar, maar het was dan ook erg gezellig!

Zondag 19 september:

Vertrek vanaf het hotel was om 10.00 uur, we rijden naar het nieuwe Nationale Automuseum Louwman!

Dit net geopende automuseum heeft meer dan 230 historische auto's, heeft een 10.000m2 expositieruimte, de grootste verzameling Spykers, Mercedessen, de oudste

auto's van de wereld zijn hier te bewonderen(waaronder de enige echte James Bond Aston Martin, auto's van staatslieden, etc., etc.).

Onze auto's worden ondergebracht in de parkeergarage en we konden daarna naar harte lust de expositie gaan bekijken, want het "Louwman Museum" wordt al vele jaren gezien als de mooiste privé autoverzameling ter wereld, variërend van paardenkoets via Formule-1 auto tot hypermoderne hybrideauto.

De auto's verkeren in de regel in originele staat en zijn niet gerestaureerd. De collectie is zowel chronologisch als thematisch ingedeeld, met andere woorden: per periode staan soortgelijke auto's bij elkaar.

De wandeling door het museum begint op de tweede verdieping en voert de bezoeker terug naar de tijd van paard en wagen, de "Aston Martin DB5" (1964) van James Bond is gebruikt in de film Gold Finger en is nog altijd voorzien van draaiende kentekenplaten, ingebouwde mitrailleurs en natuurlijk een schietstoel.

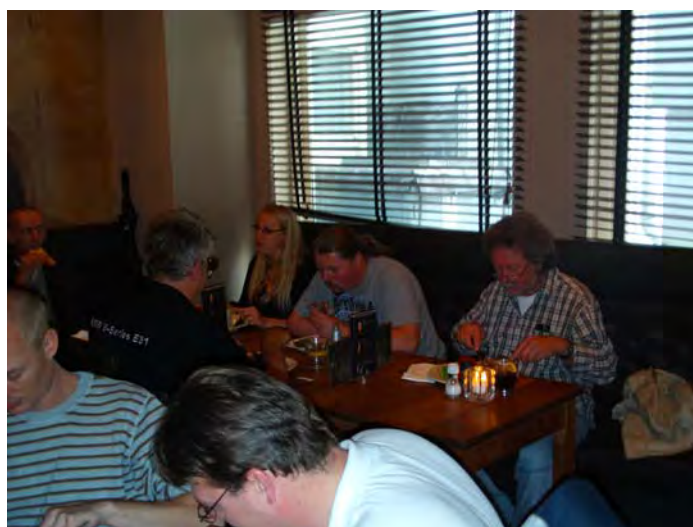
Op het binnenplein was er gelegenheid om iets te nuttigen en te wachten op diegenen die wat meer aandacht hadden voor hun favorieten.

Rond 13.30 uur was er nog een tocht door Den Haag, waarbij we zowel het Binnenhof als andere historische plekken bezochten(wegens de autoloze zondag was dat nog eigenlijk wel een toer, maar we vonden een parkeerplek!).

Halverwege werd er een restaurantje opgezocht om voldoende nieuwe energie op te doen om de tocht te voet te kunnen volbrengen.

Ook Willem van Oranje stond al klaar om een establishment op te zoeken, uiteraard zal dit wat chiquer zijn geweest als de onze, maar of het beter smaakte?(Althans daar gaan we maar van uit, hij zat al wel te paard!)

Alleen Fernando was nu nog over van de buitenlandse gasten, de rest was al weer op weg naar huis(maar sommigen hadden ook nog zo'n 1400 kilometer en bootreis voor de boeg).

De groepsfoto voor het Binnenhof was dan ook wat kleiner(en er waren al wat mensen zelfstandig op pad en natuurlijk kon de fotograaf er ook niet bij staan).

Al met al een zeer geslaagde internationaal weekendmeeting en wij zien er al naar uit naar onze 6^e !
In ons volgende nummer zullen we dan ook nog een vervolg doen, het was niet mogelijk alle foto's tijdig te verzamelen.

Vervolg 5^e Club E31 Internationaal Weekendmeeting 16 t/m 19 september 2010:

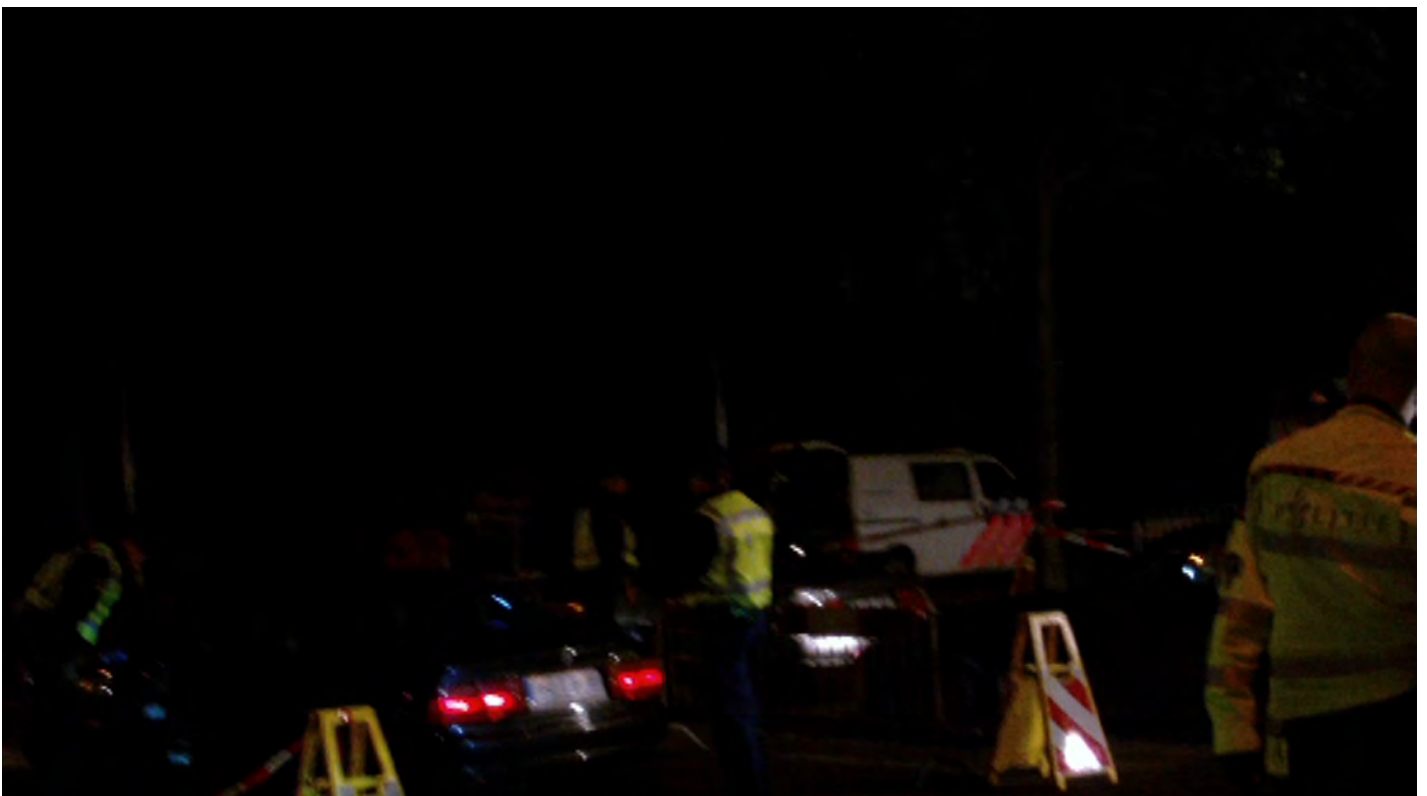
(door: Dick Baars)

Donderdag en vrijdag hebben in ons vorige nummer uitvoerig behandeld, behalve de politiefuik waarin wij terecht kwamen.

Dat dit helemaal niet goed uitkwam (we waren al laat omdat wij het grote ongeluk op de snelweg moesten ontwijken en zodoende via allerlei B-wegen uiteindelijk een uurtje later dan de bedoeling was in Den Haag terecht kwamen).

Maar protesten hielp niet, wij moesten allen de complete check meemaken op de parkeerplaats waarheen wij geleid werden door de motorpolitie, hetgeen weer een drie kwartier oponthoud gaf.

Aan de andere kant vond iedereen het wel spannend, dus hebben we maar gedaan dat we het gepland hadden. Gelukkig wou de kok ons om 10.00 uur nog wel een maaltijd bereiden, dus alles kwam nog goed.

Ik zal niet alles weer herhalen, dus beperk mij maar even met de foto's en commentaar daar waar het enig behoeft om e.e.a. duidelijk te maken(en een goede kijker heeft maar een half woord nodig, nietwaar?)
Dus de start op de zaterdag:

Krapjes?

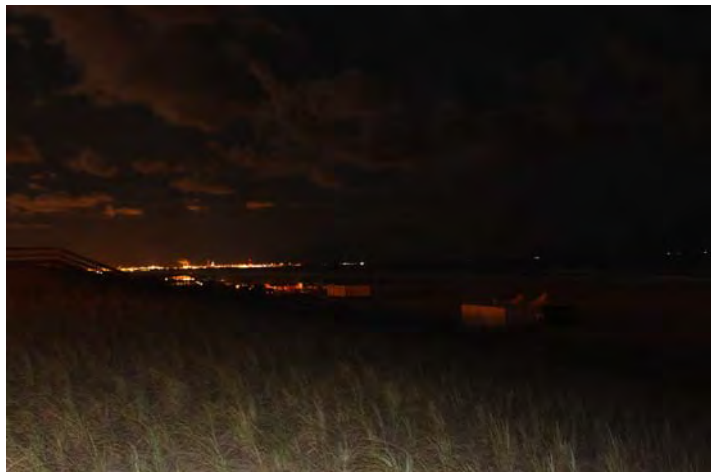

Frustrerend, Egil ging auto wassen, toen hij terug was waren onze Franse vrienden al naar de parkeerplaats, dus we hebben geen foto met alle auto's er op, maar goed, we verschildende met verschillende opstellingen....

Aan de andere kant, die drie auto's hadden ook weer niet goed gepast, gevalletje van geluk bij ongeluk. In iedergeval hadden we 1 schone auto er bij staan!

Dan was het tijd voor onze surprise van de avond; een dropping, waarbij zowel aanwijzingen op het strand gezocht moest worden alsmede wat vragen over de afgelopen dagen.

In de bar van het hotel werd de prijsuitreiking gehouden onder het genot van een door de club aangeboden drankje.

De derde prijs was voor Tristan, de tweede voor Jessica & Gert-Jan en de eerste voor Griet & Klaas Jan(en in die volorde is het dan ook weergegeven.

De derde dag kwam dan ook tot een einde en het werd nog vrij laat voordat iedereen zijn bed zag.

Al met al een volle dag, veel gezien en gedaan, veel gelachen en gepraat, hetgeen natuurlijk nog in lengte van jaren over verhaald zal worden.

Aangezien onze Noorse vrienden zondag nog de boot in Denemarken moesten halen, werd afgesproken elkaar nog bij het ontbijt te zien en dan gingen zij rijden(en dat was maar goed ook, op een uur na haalden ze het net).

Het Louman museum werd aangedaan en dus nog enkele sfeerplaatjes:

Als laatste werd het Binnenhof nog aangedaan op de autoloze zondag.

Onze Franse vrienden haakte af rond een uur of twee, alleen Fernando bleef van onze buitenlandse vrienden tot het eind(maar ja, hij had ook nog het kortste stukje te gaan...)

Naar onze mening een zeer geslaagde internationale en we hopen dat komend jaar de crisis op alle fronten weer een beetje zal zijn overgewaaid, we hadden op 35 auto's gerekend en net de helft gehaald, maar ja, internationaal gezien was dit nog zo slecht niet voor 2010.

De dag werd afgesloten bij de Chinees in Almere, we hadden het nodig na al die inspanning. Tot de volgende internationale weekendmeeting in september komend jaar!